

De Voorzitter der Staten
van de Nederlandse Antillen
Wilhelminaplein
Alhier

Willemstad, 10 november 2000

**Ref: aanbieding initiatief-ontwerplandsverordening
tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering
van de Nederlandse Antillen.**

Namens de fractie van de M.A.N. in de Staten doe ik u hierbij toekomen een initiatief-ontwerplandsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen en verzoek u voor het nodige te willen zorgdragen.

D.F. Martina
Fraktieleider van de M.A.N.

STATEN VAN SINT MAARTEN

Ingek. 02 APR 2015

Volgnr. 151601/14-15

Par. 1001
STATEN N.A.

Ontv. 10 NOV 2000

No. 184/00-01

Staten van Sint Maarten
Zittingsjaar 2014-2015-066

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000 - 2001 - 2414

LANDSVERORDENING tot wijziging van het
Wetboek van Strafvordering

AANBIEDING

No. 1

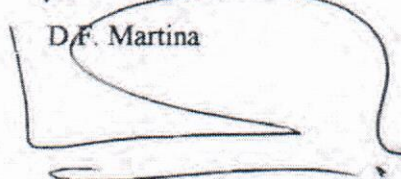
STATEN N.A.
Ontv. 10 NOV. 2000
No.

Gebruikmakende van het recht der Staten,
zoals vastgelegd in artikel 77 van de
Staatsregeling van de Nederlandse Antillen,
bieden ondergetekenden hierbij Uw College ter
goedkeuring aan een ontwerp-landsverordering
tot wijziging van het Wetboek van
Strafvordering van de Nederlandse Antillen.

Willemstad, 10 november 2000

D.F. Martina

S.H. Inderson

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000 - 2001

LANDSVERORDENING tot wijziging
van het Wetboek van Strafvordering.

ONTWERP

No 2

IN NAAM DER KONINGINI

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is het Wetboek van Strafvordering te wijzigen ter verdere verbetering van de positie van het slachtoffer van strafbare feiten;
dat, gelet op artikel 5, aanhef en onder 3°, van de Samenwerkingsregeling Nederlandse Antillen en Aruba (P.B. 1985, no. 88), de bepalingen van deze regeling in acht zijn genomen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

Het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 43 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt na het woord "strafrechtsbedeling" een nieuwe zinsnede ingevoegd, luidende:

of het belang van de benadeelde partij als bedoeld in artikel 291,

2. In het eerste lid wordt een nieuwe laatste volzin toegevoegd, luidende:

Voorzover de voorziening kan leiden tot een aantasting van de lichamelijke integriteit van de verdachte, geschiedt deze zoveel mogelijk met inachtneming van de bepalingen van het Derde Boek Titel IV van het Wetboek van Strafvordering.

- B. In artikel 201 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1. In het eerste lid wordt een nieuwe laatste volzin toegevoegd, luidende:

De aangever heeft recht op een begripvolle bejegening

2. Onder vernummering van het vierde lid tot zevende lid worden een nieuw vierde, vijfde en zesde lid ingevoegd luidende:

4. De bevoegde ambtenaar geeft ambtshalve behoorlijk informatie over de rechten die de aangever, die vanwege het strafbaar feit schade heeft geleden, kan uitoefenen.
Hij deelt de aangever mede dat hij zich kan opgeven als benadeelde partij, indien hij door het strafbare feit schade heeft geleden. De aangever ontvangt een afschrift van de aangifte.
5. De aangever heeft recht op informatie en uitleg over de voortgang van de zaak. Hij wordt door de officier van justitie behoorlijk ingelicht omtrent de gang van zaken volgend op de aangifte en omtrent de voortgang van de opsporing en vervolging.
6. Indien een verdachte in de zaak is bekend geworden, stelt de officier van justitie de aangever hiervan zo spoedig mogelijk in kennis.

- C. In artikel 202 wordt de volgende wijziging aangebracht:

Het tweede lid komt te luiden:

2. Het tweede tot en met het zesde lid van artikel 201 zijn van toepassing.

- D. Artikel 206 komt te luiden:

1. Ieder, die door het strafbare feit van een ander schade heeft geleden, kan zich opgeven als benadeelde partij. Ten aanzien van die opgave is artikel 201, eerste tot en met derde lid, van overeenkomstige toepassing. De opsporingsambtenaren zijn tot het ontvangen van de opgave verplicht. De opgave als benadeelde vindt plaats door middel van een door de Minister van Justitie vastgesteld formulier en bevat in ieder geval de inhoud van de vordering, de naam, voornamen, geboortedatum en woon- en verblijfplaats van de benadeelde.

2. Indien de in het eerste lid genoemde persoon ten gevolge van het strafbare feit is overleden, kunnen zich voegen diens erfgenamen terzake van hun onder algemene titel verkregen vordering en de personen, die op grond van artikel 108, eerste en tweede lid van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek recht hebben op vergoeding van schade door het derven van levensonderhoud.
3. De in het eerste en tweede lid bedoelde personen kunnen zich eveneens voor een deel van hun vordering voegen.
4. De benadeelde partij ontvangt een afschrift van het proces-verbaal betreffende haar opgave.
5. Wanneer de benadeelde partij de wens kenbaar heeft gemaakt schadevergoeding te vorderen of omtrent het verloop van de zaak te worden ingelicht, wordt daarvan in het proces-verbaal melding gemaakt.
6. Bij delikten als genoemd in artikel 438a van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, heeft de benadeelde partij, desgewenst het recht op een gesprek met de officier van justitie voorafgaand aan de behandeling ter terechtzitting.
Het door de officier en de benadeelde partij ondertekende verslag van dat gesprek wordt als processtuk gevoegd in het strafdossier.
7. Wanneer de benadeelde partij als gevolg van het strafbare feit hulp en steun behoeft, wordt daartoe de nodige bemiddeling verleend door het Openbaar Ministerie. De bemiddeling kan ook betrekking hebben op de totstandkoming van een regeling tot schadevergoeding tussen de verdachte, indien deze heeft bekend en vrijwillig aan die regeling meewerkt, en de benadeelde partij.

E. Artikel 207 wordt als volgt gewijzigd:

Onder vernummering van het derde lid tot vierde lid wordt een nieuw derde lid ingevoegd luidende:

3. Bij delikten zoals genoemd in artikel 438a van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, heeft de benadeelde partij recht op schadevergoeding naar redelijkheid en billijkheid ten laste van het land indien blijkt dat deze niet behoorlijk omtrent haar rechten dan wel de gang van zaken is ingelicht, dan wel het belang van de benadeelde partij niet, of niet voldoende zorgvuldig is meegewogen. Het voorgaande is eveneens van toepassing, indien de rechter als gevolg van het bepaalde in artikel 55, beslist tot niet-ontvankelijk verklaring van de officier van justitie.

F. Artikel 209 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid komt te luiden:

1. De benadeelde partij, die in artikel 206, vijfde lid, bedoelde wens kenbaar heeft gemaakt, wordt door de officier van justitie zo spoedig mogelijk schriftelijk ingelicht omtrent de door hem genomen beslissing omtrent al dan niet vervolgen. Indien de zaak wordt vervolgd zendt de officier van

justitie de benadeelde partij onverwijld het formulier bedoeld in artikel 206, eerste lid toe. Hij houdt betrokkene op de hoogte van voor haar van belang zijnde momenten in de verdere procedure. Indien de zaak niet wordt vervolgd, wijst hij haar op de mogelijkheid om op voet van de artikelen 15 tot en met 28 bij het Hof van Justitie in beklag te gaan. De beslissing om niet te vervolgen is met redenen omkleed.

2. In het tweede lid wordt na het woord "Desgevraagd" de zinsnede ingevoegd luidende:

en op de voet van artikel 206, zesde lid

- G. Artikel 291 wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid, eerste volzin, wordt na "verdachte" ingevoegd de zinsnede:
en aan de benadeelde partij.

- H. Artikel 309 wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid, eerste volzin, vervalt de komma achter "verdachte" en wordt ingevoegd de zinsnede:

of de benadeelde partij, als bedoeld in artikel 209,

- I. Artikel 362 wordt gewijzigd als volgt:

1. In het eerste lid wordt een nieuwe laatste volzin toegevoegd, luidende:

Aan de aanwezige benadeelde partij wordt door de voorzitter het tijdstip meegedeeld waarop het onderzoek ter terechtzitting zal worden voortgezet.

2. In het tweede lid wordt een nieuwe laatste volzin toegevoegd, luidende:

De benadeelde partij die niet bij de aanzegging aanwezig is wordt eveneens opgeroepen, indien het Hof daartoe termen aanwezig acht

- J. Artikel 363 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt een nieuwe laatste volzin toegevoegd, luidende:

De ter terechtzitting verschenen benadeelde partij wordt eveneens opgeroepen, indien het Hof daartoe termen aanwezig acht.

2. In het tweede lid wordt een nieuwe laatste volzin toegevoegd luidende:

De benadeelde partij die niet op de terechtzitting is verschenen wordt opnieuw opgeroepen indien het Hof daartoe termen aanwezig acht.

K. Artikel 374 wordt gewijzigd als volgt:

Het derde lid komt te luiden als volgt:

- 3 De voeging geschiedt op de terechtzitting door de opgave, bedoeld in artikel 206, vijfde lid, laatste volzin, uiterlijk voordat de officier van justitie zijn vordering ingevolge artikel 353 overlegt. Deze opgave kan ook mondeling door hem worden gedaan.

L. Artikel 376 wordt gewijzigd als volgt:

Onder vernummering van het tweede tot en met het vierde lid tot het derde lid tot en met het vijfde lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd luidende:

2. Indien de zaak ter terechtzitting aanhangig is gemaakt wordt de benadeelde, op diens verzoek, een raadsman toegevoegd. De toevoeging heeft plaats zonder kosten voor de verdachte. Omtrent zijn bevoegdheid om toevoeging van een raadsman te verzoeken wordt de benadeelde behoorlijk door de officier van justitie ingelicht. De officier van Justitie licht onverwijld de instantie die met de toevoeging is belast, omtrent het verzoek van de benadeelde in. De benadeelde kan aan het verzoek niet het recht ontnemen de zaak op te houden. Artikel 61, eerste en tweede lid, artikel 64, tweede lid en artikel 65 tot en met 69 vinden overeenkomstige toepassing.

M. Artikel 380 wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid wordt een nieuwe volzin toegevoegd, luidende:

Deze uitspraak is met redenen omkleed.

N. Artikel 606 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt een nieuwe eerste volzin gevoegd, luidende:

De griffier verstrekt ambtshalve kosteloos een afschrift van het vonnis aan de benadeelde partij die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd.

2. Onder vernummering van het tweede lid tot derde lid wordt een nieuw tweede lid ingevoegd luidende:

2. Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing indien de rechter de schadevergoedingsmaatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen heeft opgelegd en er bij gebreke aan voldoening van het verschuldigde bedrag hechtenis is toegepast.

O. Artikel 615 wordt als volgt gewijzigd:

In het tweede lid vervalt de komma achter "geldboete" en wordt een nieuwe zinsnede ingevoegd luidende:

of uit een maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen,

P. Artikel 628 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid vervalt de komma achter "geldboete" en wordt een nieuwe zinsnede ingevoegd luidende:

of tot een maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen,

2. In het tweede lid vervalt de punt achter "geldboeten" en wordt een nieuwe zinsnede toegevoegd luidende:

en van maatregelen als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen.

Q. Artikel 630 wordt als volgt gewijzigd:

In het derde lid en in het vijfde lid wordt na "geldboete" de zinsnede ingevoegd luidende:

of de maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen

R. Artikel 631 wordt als volgt gewijzigd:

In het tweede lid wordt na "geldboete" de zinsnede ingevoegd luidende:

of de maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
ZITTING 2000 - 2001

LANDSVERORDENING tot wijziging van
het Wetboek van Strafvordering.

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

VERSTERKING RECHTSPOSITIE SLACHTOFFERS VAN DELIKTEN.

I. ALGEMEEN DEEL.

1. Inleiding.

De strafrechtelijke belangstelling voor slachtoffers van kriminaliteit is niet van alle tijden. Ondanks de al langere tijd gehoorde kritiek op de overheid dat zij de belangen van slachtoffers van delikten schromelijk verwaarloost, is de aandacht in het strafrecht voor slachtofferemancipatie toch nog van betrekkelijk recente datum.

Dogmatische en praktische overwegingen hebben lange tijd de versterking van de positie van slachtoffers van delikten in het strafrecht in de weg gestaan. Zo zou een slachtoffergericht strafproces niet sporen met de grondslagen, doelstellingen en systematiek van het moderne strafrecht waarin de dader centraal staat. Een grotere erkenning van het belang van het slachtoffer in de verschillende fasen van het strafproces zou het 'publiek belang' kunnen schaden, de dader uit het centrum van de belangstelling halen of hem zelfs demoniseren. Een belangrijke bezorgdheid van de tegenstanders van slachtofferemancipatie was verder dat het geven van meer aandacht en rechten aan het slachtoffer afbreuk zou doen aan de rechtspositie van de verdachte. Slachtofferemancipatie zou als gevolg daarvan ontaarden in "strengere straffen en een repressiever klimaat, waarin de werkingssfeer van het strafrecht allengs kon worden uitgebreid".¹

Ook zou een slachtofferbenadering in het strafproces het slachtoffer ekstra kwetsbaar kunnen maken en zijn geloofwaardigheid kunnen aantasten. Daardoor zou niet alleen de kans op sekundaire victimisatie toenemen maar ook de mogelijkheid van *victimologists' fallacy*, welke ontstaat wanneer opgewekte verwachtingen niet waar kunnen worden gemaakt.

Tenslotte stuitte versterking van de rechtspositie van het slachtoffer op de angst dat daardoor het justitiële apparaat onnodig zou worden belast, hetgeen de snelheid en effectiviteit van het strafproces nadelig zou beïnvloeden.

¹ E. Kok, Nieuwe (trek)pleisters voor slachtoffers van delicten, *Proces*, nr. 5, mei 1988, p. 125

Kortom, in plaats van 'geviktimaliseerd', diende het strafrecht zo zindelijk en eenduidig mogelijk te worden gehouden.

2. Ontwikkelingen pro versterking.

Door de hiervoor beschreven opvattingen blijft de aandacht van het moderne strafrechtelijk apparaat tot in de zeventiger jaren vrijwel exclusief gericht op de dader en het door hem gepleegde strafbare feit. Het slachtoffer wordt slechts een marginale rol toebedeeld in het strafproces. Vanaf de zeventiger jaren echter en in het bijzonder in de tachtiger jaren vindt de roep om een meer slachtoffergericht strafproces steeds meer weerklank. Zowel op internationaal, als op nationaal nivo is er onmiskenbaar een toenemende belangstelling te constateren voor een herwaardering van de positie van het slachtoffer in de strafrechtspleging.

Deze kultuuromslag in het denken over slachtofferbelang in het strafproces is niet in de laatste plaats ingegeven door "het empirisch vastgestelde echech van de traditionele – en in zekere zin verkokerde – rechtsbedeling"². Als reactie hierop komt er een ontwikkeling op gang naar 'socialisering' of 'vermaatschappelijking' van het strafrecht: het streven is nu meer gericht op een betere afstemming van het strafrecht op maatschappelijke ontwikkelingen en opvattingen. Het strafrecht wordt in toenemende mate gezien als een belangrijk instrument om het maatschappelijk gebeuren te beïnvloeden en de gewenste maatschappelijke doeleinden te bereiken.³

In de afgelopen decennia hebben verschillende maatschappelijke ontwikkelingen, strafrechtspolitieke overwegingen en kriminologisch-viktimologische inzichten de aandacht voor de positie van het slachtoffer in het strafproces bevorderd.

2.1. Maatschappelijke ontwikkelingen.

1. Een baanbrekende maatschappelijke ontwikkeling voor het slachtofferbelang in het strafproces betreft de in de afgelopen decennia gegroeide en steeds verder geprofessionaliseerde slachtofferhulp, met name vanuit de vrouwenbeweging en –organisaties. Deze hulporganisaties eisten steeds meer aandacht en solidariteit voor slachtoffers van allerlei vormen van diskriminatie, ongewenste intimiteiten, fysiek en seksueel geweld, incest en andere vormen van seksueel misbruik van minderjarigen.

De slachtofferhulp deed het beseft groeien dat de verzorgingsgedachte zich kennelijk niet uitstreckte tot de slachtoffers van kriminaliteit en zeker niet tot degenen die zich door kriminaliteit bedreigd voelen. Immers, noch binnen de strafrechtspleging, noch daar buiten was er voor hen sprake van behoorlijke

² Zie J.J.M. van Dijk, en M.S. Groenhuijsen, *Schadevergoeding en voeging: de civielrechtelijke invalshoek*, NJB 4/2/93, afl. 5, p. 167; Zie ook in deze geest: de Beaufort, *Slachtoffer en straftoemeting*, p. 210, in: D. H. de Jong (red), *De vrijheidsstraf*, E. Kok, a.w. p. 124.

³ Zie M.S. Groenhuijsen, *Schadevergoeding voor slachtoffers van delicten in het strafgeding*, Nijmegen 1985, p. 114; N.J.M. Kwakman, *De mateloosheid van de solidariteit: het onvermijdelijke gevolg van een slachtoffergericht strafproces?*, Themis 1999/6, p. 184.

rechtsbescherming, doeltreffende hulp of voldoende ruimte voor genoegdoening. Dit in tegenstelling tot de ruime bescherming en dienstverlening die de verdachten en daders rechtens steeds meer toekwamen.

2. De situatie van alsmaar wassende (gewelds- en vermogens)kriminaliteit van de afgelopen jaren heeft niet alleen geleid tot toenemende onrust- en onveiligheidsgevoelens, maar ook tot teleurstelling bij de burger over de effectiviteit van het strafrecht en de neergang van het resocialisatie-ideaal.⁴ Deze onvrede is mede oorzaak van de niet aflatende kritiek op de als eenzijdig, onevenredig grote en onterecht ervaren aandacht en zorg voor de dader en zijn rechtspositie in het strafproces.⁵ Bovendien kwamen slachtoffers van delikten ook steeds meer in de belangstelling te staan nu steeds meer bevoorrechte groepen steeds vaker ook tot de slachtoffers van criminaliteit gingen behoren.

3. Vanuit het gepercipieerd falen van het strafrechtstelsel, groeide het besef dat slachtoffers van delikten niet alleen als aangever of getuige onmisbaar zijn voor een adequaat functioneren van het strafrechtelijk apparaat. Hun inbreng moet van minstens even groot belang worden geacht als het gaat om (slachtoffer)preventie, de succesvolle rehabilitatie en integratie van de dader en een adequate beheersing van de aard, omvang, ernst en frequentie van de criminaliteitssituatie.

4. Tenslotte moge in dit verband nog gewezen worden op de toenemende maatschappelijke behoefte om te komen tot "alternatieven voor de bestaande straffen. Het slachtoffer wordt primair een rol toegedacht in de succesvolle integratie van de dader in de maatschappij of in de bewustmaking van de daders van zijn verantwoordelijkheid"⁶.

2.2. Strafrechtspolitieke overwegingen.

Het feit dat slachtofferemancipatie thans prominente aandacht geniet op de politieke en de strafrechtelijke agenda berust op overwegingen van verschillende aard.⁷

Zo wordt in dit verband gewezen op het kostenbesparend effect indien slechts één procedure wordt gevoerd om zowel de strafrechtelijke, als civiele gevolgen van hetzelfde rechtsfeit vast te stellen en het slachtoffer dus niet via een aparte civiele procedure moet proberen alsnog de (rest van de) schade te verhalen.

⁴ Zie E. Kok, a.w. p. 124; S.v. Ruller, Straffen, p. 310, e.v., in E. Lissenberg (red), Tegen de regels III, Ars Aequi Libri, 1999; P.W.G. de Beer & J.P.W. Fiselier, Voorrang aan slachtoffers van criminaliteit, p. 8, Arnhem, 1989; de Beaufort, a.w., p. 210.

⁵ Zie N.J.M. Kwakman, a.w. p. 184; P. Tontodonato & E. Erez, crime, punishment, and victim distress, p. 33-53, in D. Miers (ed), International review of victimology, vol. 3, no. 1/2(1994).

⁶ P.W.G. de Beer & J.P.W. Fiselier, t.a.p.

⁷ Zie: M.S. Groenhuijsen, a.w., p. 121 e.v.; N.J.M. Kwakman, a.w., p. 185; G.J.M. Corstens, Het Nederlands Strafrecht, druk 3, Wolters Kluwer, p. 71 e.v.

Dit zou voor zowel de overheid als voor het slachtoffer een proces-ekonomisch voordeel opleveren.

Slachtoffers van kriminaliteit hebben in hun verschillende hoedanigheid van aangever, verschafter van informatie over daad en dader, getuige of klager een prominent aandeel in het uitlokken van zowel de politieële reaktie, als van de justitiële follow-up op kriminaliteit. Uitbreiding van voor haar van belang zijnde voorzieningen zal er zeker toe bijdragen dat de betrokkenheid van het slachtoffer bij het strafrechtelijk gebeuren wordt vergroot.

Aldus zou meer aandacht voor het slachtoffer in het strafproces ook een verbreding van het maatschappelijk draagvlak voor het vervolgingsbeleid tot gevolg hebben.

2.3. Kriminologisch/viktimologische inzichten.

In de vele pleidooien en discussies over slachtofferbelang wordt veel belang gehecht aan de relatie tussen slachtoffer en dader voor zowel de verklaring, als de beperking en beheersing van kriminaliteit. Binnen dit stramen overheerst de idee dat het delikt niet enkel moet worden gezien als een inbreuk op maatschappelijke normen of op de rechtsorde, maar ook als een aantasting van een konkreet belang van het slachtoffer en dus als een konflikt tussen delinkwent en benadeelde. Door meer aandacht aan dit geschonden belang te besteden zouden verzoening en konfliktoplossing worden bevorderd en daarmee tevens stigmatisering en recidive worden voorkomen.

In dit konfliktbeslechtsingsmodel betekent meer aandacht voor het slachtoffer niet slechts het bepleiten van schadeloosstelling vanwege begane onrechtvaardigheid jegens het slachtoffer. De winst voor de strafrechtspleging is in deze gelegen in versterking van haar vredemakende funktie, in de zin van voorkoming van eigenrichting, bevordering van de resocialisatie van de dader en de verbetering van diens verantwoordelijkheidsbesef.

De bevindingen van de viktimologie tenslotte hebben in bijzondere mate ertoe bijgedragen dat meer serieus is overgegaan *"to address the various costs of the victimization and to improve victims' experiences with the criminal justice system by their integration into the system. Victims were granted the right to receive restitution, the right to be informed about the status of the case and the proceedings involving the violator, the right to be heard concerning the impact of the crime on their lives, and the opportunity to voice their concerns or express their wishes about the offender's disposition"*.⁸

3. Internationale kodificering.

Op internationaal nivo heeft de maatschappelijke behoefte om de positie van het slachtoffer te versterken inmiddels geresulteerd in de ontwikkeling van

⁸ E. Erez, Victim participation in sentencing: rethoric and reality, in: Journal of Criminal Justice 1990, 18, p. 19-31.

zogenaamde (internationale) slachtofferrechten, die onder meer zijn opgenomen als aanbevelingen van de Raad van Europa en van de Verenigde Naties.⁹

3.1. Raad van Europa.

Van de ter zake relevante internationale juridische documenten kunnen onder meer genoemd worden: het door de Raad van Europa in 1983 opgestelde (en door het Koninkrijk der Nederlanden geratificeerde) verdrag over de Schadeloosstelling van Slachtoffers van Gewelddsmisdrijven (Staatsburg, 24 november 1983, Trb. 1984) en de resoluties van het Comité van Ministers van Europa (nr. R(85)11 en R(87)21). Al deze documenten bevatten aanbevelingen met betrekking tot respectievelijk de rechten voor slachtoffers, alsmede terzake de inhoud en organisatie van slachtofferhulp.

Van meer recente datum en geïnspireerd op hetzelfde streven om de bejegening van slachtoffers van kriminaliteit te optimaliseren en aldus het strafrecht verder te humaniseren, zijn de publikaties van het *European Forum for Victims Services*, t.w.: *Statement of victims' rights in the process of criminal justice* (1996), *The Statement of social rights of victims of crime* (1998) en *The Statement of victims' right to standards of service* (1999).

3.2. Verenigde Naties.

In haar 41e vergadering van december 1986 aanvaardde de Assemblee met algemene stemmen de door de Verenigde Naties opgestelde "*Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power*", adopted by General Assembly resolution 40/34 of 29 November 1985. Dit document dat in "viktimologische kring wordt aangeduid als de magna charta, de grondwet, van de slachtofferrechten"¹⁰ verstaat onder slachtoffers van delikten "persons who, individually or collectively, have suffered harm, including physical or mental injury, emotional suffering, economic loss or substantial impairment of their fundamental rights, through acts or omissions that are in violation of criminal laws operative within Member States, including those laws proscribing criminal abuse of power".

3.3. Mensenrechtenverdragen.

Tenslotte zij nog vermeld dat voor het slachtoffer van delikten de mogelijkheid bestaat om, tot op zekere hoogte, aanspraken te ontleen aan rechten die in internationale mensenrechtenverdragen zijn vervat. Te denken valt hierbij aan de eis dat, conform art. 6 EVRM, de ingediende vordering binnen redelijke termijn

⁹ J.J.M. van Dijk, *Strafrechtshervormingen ten behoeve van het slachtoffer in internationaal perspectief*, Justitiële Verkenningen 1988, nr. 9, p. 7-27; A.L.J. van Strien, *De positie van het slachtoffer in het strafproces*, in: M.S. Groenhuijsen en G. Knigge (red), *Het onderzoek ter zitting, eerste interimrapport 2001*, RuG/KuB, p. 233- 275; M.S. Groenhuijsen, *Mensenrechten van slachtoffers van delicten en verdachten in het strafproces*, in: C.H. Brants, C. Kelk, M. Moerings (red), *Er is meer*, Deventer 1996;

¹⁰ J.J.M. van Dijk, t.a.p.

dient te worden behandeld en de *Recomendation* No. R(97)1338 van de Raad van Europa, waarin maatregelen worden aanbevolen om sekundaire victimisatie van slachtoffers te voorkomen.

Deze internationale documenten betreffen de positie van slachtoffers van delicten en bevatten aanbevelingen en *statements* inzake vastlegging in de nationale wetgeving van *grosso modo* de volgende slachtofferrechten:

- a. het recht op respect en op een begripvolle bejegening;
- b. het recht op informatie en uitleg over de voortgang van de zaak;
- c. het recht om informatie te verschaffen aan de justitiële autoriteiten die binnen de strafrechtelijke procedure beslissingen nemen ten aanzien van de verdachte;
- d. het recht op bescherming van privacy en fysieke veiligheid;
- e. het recht op schadevergoeding;
- f. het recht op (juridische) bijstand.
- g. Het recht dat de zaak ook vanuit het oogpunt van de belangen van het slachtoffer, binnen een redelijke termijn wordt afgedaan.¹¹

Aangezien deze slachtofferrechten (nog) niet zijn gecodificeerd in de internationale mensenrechtenverdragen kan er vooralsnog zeker niet gesproken worden van 'slachtofferrechten als verdragsrechtelijk gewaarborgde mensenrechten'. Toch getuigen de aangehaalde documenten van "een brede internationale erkenning dat slachtoffers in het strafproces een eigen rechtspositie behoeven en dat de aanspraak daarop kan worden ondersteund met juridische instrumenten die zijn onttrokken aan de soevereine zeggenschap van de nationale staat."¹² (Groenhuisen, er is meer p. 176)

3.4. Engelse common law-model

De wijze waarop het slachtofferbelang in het engelse recht is geregeld is voor het onderhavige relevant vanwege de aldaar geldende *compensation order* die sedert 1972, dank zij de haar toegeschreven bijzondere generaal-preventieve werking, aan het wettelijk sanktiepakket is toegevoegd. De executie van deze schadevergoedingsverplichting geschiedt van overheidswege in die zin dat de overheid belast is met de incasso van de te betalen schadevergoeding waarna het geïnde bedrag aan het slachtoffer dient te worden uitgekeerd. In dit opzicht is de *compensation order* te vergelijken met de schadevergoedingsmaatregel, zoals door de initiatiefnemers bij simultaan ingediende initiatief-ontwerp tot wijziging van het strafrecht is voorgesteld.

Vermeldenswaard is tenslotte nog het bijzonder hoog percentage (80%) van succesvolle, werkelijk betaalde, schadevergoedingsregelingen welke bij vonnis werden opgelegd.

3.5. Verenigde Staten van Amerika.

¹¹ A.L.J. van Strien, l.a.p.

¹² M.S. Groenhuisen, Mensenrechten van slachtoffers van delicten en verdachten in het strafproces, p. 176.

In de Verenigde Staten is het debat over de zogenaamde *constitutionalization of victims' rights* nadrukkelijk aan de orde. De zogenoemde *President's Task Force on Victims of Crime* konkludeerde in haar eindrapport (1982) "that there was a serious imbalance between the rights of criminal defendants and the rights of crime victims". Volgens de Task Force rechtvaardigde deze "serious imbalance" alleszins de invoering van "an amendment to the U.S. Constitution to provide crime victims with 'the right to be present and to be heard at all critical stages of judicial proceedings.' The recommended amendment has not been enacted by Congress, but the report led to a proliferation of victims' rights legislation at the State level".¹³

Sedert 1982 zijn er dan ook in vrijwel alle staten van de Verenigde Staten federale wetten en/of zogenaamde constitutionele amendementen op het stuk van de herwaardering van de positie van het slachtoffer van kriminaliteit in het strafproces aangenomen. Volgens het National Institute of Justice is de huidige situatie aldus dat "all 50 States have passed some form of a statutory crime victims' bill of rights, and 29 have amended their constitutions to include rights for crime victims. At the Federal level, the Victims' Right and Protection Act of 1990, and several subsequent statutes, gave victims of Federal crime many rights accorded at the State level."¹⁴

Deze wetten regelen een breed scala van slachtofferrechten, zoals onder meer:

- a. het recht op informatie over de voortgang van de zaak ('right to notice');
- b. het recht op bescherming van de privacy;
- c. het recht om gehoord te worden ('right to be heard via de zogenaamde victim impact statement');
- d. het recht om bij strafzaken aanwezig te zijn ('right not to be excluded');
- f. het recht op een procesvoering 'without undue delay';
- h. het recht to have safety considered;
- i. het recht op informatie over de eigen rechtspositie;
- j. het recht op inspraak om ter terechtzitting aanbevelingen te doen bij beslissingen over de vervolging (*plea bargaining*) of de voorwaardelijke invrijheidsstelling (*parole hearing*), de hoogte van de op te leggen straf, alsmede het recht op schadevergoeding door de dader.

4. Slachtofferbelang in het antilliaanse recht recht.

Ten onzent is de strafrechtelijke en politieke belangstelling voor het slachtofferbelang, in de zin van versterking van de positie van het slachtoffer in de strafrechtspleging, zeker tot aan de invoering in november 1996, van het nieuwe Wetboek van Strafvordering, (PB 1996, no. 164), in de knop blijven steken. Voordien beperkten de schaarse voorstellen tot verbetering van de rechtspositie van slachtoffers in het strafproces zich uitsluitend tot de voeging in het geding over de strafzaak en meer in het bijzonder tot de hoogte van de

¹³ National Institute of Justice, Research in brief, dec. 1998, p. 1-3.

¹⁴ Vide noot 14.

alsdan te vorderen schadevergoeding. Dit is niet zo verwonderlijk als men bedenkt dat de voegingsprocedure van oudsher is bedoeld als het middel bij uitstek om het slachtoffer op eenvoudige wijze schadeloos te stellen. Konform artikel 187 van het Wetboek van Strafvordering van Curaçao (PB 1914, nr. 24), kon de beledigde partij zich in het geding over de strafzaak voegen, mits zij haar vordering om schadevergoeding wist te beperken tot 150 gulden, zijnde de oorspronkelijk vastgestelde hoogte van de te vorderen schadevergoeding. Dit bedrag werd eerst bij Landsverordening dd. 24.05. 1961, PB 92 verhoogd tot 300 gulden en na ruim twee decennia later opgetrokken tot 1500 gulden (PB 1985, no. 154).

Zoals gezegd, eerst met de invoering van het nieuwe Wetboek van Strafvordering voor de Nederlandse Antillen krijgt de positie van het slachtoffer meer aandacht, waardoor "de zogenaamde vredemakende functie van het strafproces verder (is) versterkt"¹⁵.

Volgens de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van voornoemd wetboek werd vanuit de zienswijze dat gekomen moest worden tot "een meer evenwichtige behartiging van de belangen, die door het strafbare feit zijn geschonden (), in het nieuwe wetboek speciale aandacht besteed aan een herverdeling van de accenten in de bejegening, waarop procespartijen aanspraak maken. Zo is de rechtspositie van de benadeelde partij sterk verbeterd, niet alleen tijdens het onderzoek ter terechtzitting (de hoogte van de te vorderen schadevergoeding is vastgesteld op f10.000,-;¹⁶ de benadeelde kan zelf getuigen en deskundigen ter zitting aanbrengen; hij kan tevens met betrekking tot ad informandum gevoegde zaken een vordering indienen), maar ook tijdens het opsporingsonderzoek: de politie dient met het oog op hulp en steun aan het slachtoffer de nodige bemiddeling te verlenen, ook in die zin dat door de politie een eenvoudige schadevergoedingsregeling met de dader tot stand kan worden gebracht, waarna de zaak wordt geseponeerd (art. 203, lid 4); bij voorwaardelijk sepot dient de officier van justitie in het bijzonder acht te slaan op de belangen van de benadeelde partij (art. 204)¹⁷; deze wordt omtrent de beslissing tot al dan niet vervolgen ingelicht en voorts, indien tot vervolging wordt besloten, omtrent de van belang zijnde momenten in de verdere procedure. Degene die door een misdrijf ernstig is benadeeld, dient desgevraagd in de gelegenheid te worden gesteld om, om in verband met door de officier van justitie te nemen beslissingen, zijn zienswijze kenbaar te maken (art 206)"¹⁸

Tenslotte kan in dit verband nog vermeld worden de zeer recente aanvulling van artikel 17c van het Wetboek van Strafrecht met de bijzondere voorwaarde,

¹⁵ D.V.A. Brouwer, G.A.E. Thodé, D.H. de Jongh, *Capita Antilliaans en Arubaans Strafrecht*, Deventer 1998.

¹⁶ Teneinde tegemoet te komen aan de maatschappelijke behoefte en gevolg gevend aan het daartoe strekkend besluit van de Ministeriële Samenwerkingsraad van 29 maart 1996 werd bij Invoeringslandsverordening het schadevergoedingsbedrag opgetrokken tot een hoogte van NAF. 50.000.-
Bron: T.M. Schalken en S.W.Mul (red) *Het nieuwe Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen en van Aruba* (1997), Deventer 1999

¹⁷ Het huidige artikel 207.

¹⁸ Het huidige artikel 209.

waarbij de veroordeelde de storting wordt opgelegd van een door de rechter vast te stellen som gelds ten gunste van een instelling die zich mede ten doel stelt om de belangen van slachtoffers van strafbare feiten te behartigen.

5. Resumerend.

Bij het formuleren van onderhavig initiatief-ontwerp hebben de initiatiefnemers zich overvloedig laten inspireren door de uitgangspunten en aanbevelingen van de documenten afkomstig van gezaghebbende internationale organisaties. Het onderhavig initiatief-ontwerp strekt ertoe de koppeling te leggen met internationale ontwikkelingen op het gebied van het slachtofferbelang om zodoende tegemoet te komen aan de toenemende maatschappelijke behoefte en publieke aandrang om de positie van slachtoffers in de strafrechtsbedeling te versterken. Tevens wordt bewerkstelligd dat de erkenning van de rechten van de slachtoffers van delikten enerzijds met die van de verdachte, beklaagde en/of veroordeelde anderzijds wordt gelijk getrokken.

Indachtig het principe "geen prioriteit, maar pariteit van rechten"¹⁹ is er met de nodige zorgvuldigheid voor gewaakt de evenwichtige afweging tussen de behartiging van de belangen van de samenleving, de verdachte en van het slachtoffer niet te verstoren.

Voor een alleszins bevredigende reactie van het strafrechtelijk apparaat op inbreuken op de rechtsorde is *conditio sine qua non* dat voldoende rekening wordt gehouden met de belangen van het slachtoffer.

Op de overheid rust de verplichting zodanige regelingen in te voeren en het strafrechtelijk apparaat van dien aard in te richten dat het slachtoffer zo min mogelijk schadelijke gevolgen van het delikt zal ondervinden en de justitiële afdoening voor het slachtoffer niet ontaardt in "*problem amplification*", als gevolg van sekundaire viktimisatie, *blaming the victim*, *victim's fallacy*, etc..

Tegelijk met het onderhavige initiatief-ontwerp tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering wordt door de initiatiefnemers ook ingediend een initiatief-ontwerp tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht. Beide initiatief-ontwerpen beogen - slachtoffers van strafbare feiten zoveel mogelijk te geven waar zij behoefte aan en recht op hebben, namelijk erkenning en respect.

Het onderhavige initiatief-ontwerp tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering beoogt de positie van het slachtoffer van strafbaar gestelde feiten te versterken door in het wetboek garanties op te nemen die betrekking hebben op ondermeer: een zorgvuldige bejegening van het slachtoffer, informatieverstrekking over het verloop van de procedure tegen de verdachte, informatie over de mogelijkheid van schadevergoeding, opneming van het slachtofferverslag in het procesdossier, rechtsbijstand, etc.

¹⁹ M.S. Groenhuijsen, Mensenrechten van slachtoffers van delicten en verdachten in het strafproces, p.171.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING.

Artikel 43

Met de voorgestelde wijziging van artikel 43 wordt met name voor slachtoffers van seksuele delikten de mogelijkheid geschapen om in onvoorziene gevallen een inbreuk te kunnen maken op de lichamelijke integriteit van de verdachte. Meer in het bijzonder gaat het om die gevallen waarin het noodzakelijk is de verdachte te verplichten om zijn medewerking te verlenen aan bijvoorbeeld een AIDS-test of DNA onderzoek.

Artikel 201.

Het eerste lid van artikel 201 bevat een vastlegging van het recht van de aangever op een begripvolle bejegening, zoals ondermeer neergelegd in de *Part A*, onder *A* van de *United Nations Declaration of Basic Principles of Justice for Victims of Crime and Abuse of Power* en de aanbevelingen van de Raad van Europa *Item I A 1*.

Het vierde en vijfde lid van dit artikel bevatten een verankering van het recht van de aangever op inlichtingen. Dit recht komt toe aan de aangever en meer in het bijzonder aan degene die door het strafbaar feit van een ander schade heeft geleden. In het vierde en vijfde lid is het recht op informatie tevens omschreven als een mededelingsplicht van politie en justitie om inlichtingen te verschaffen over ondermeer de strafrechtelijke procedure, de voortgang van de zaak, inclusief de vervolgingsbeslissingen.

De aangever, die vanwege het strafbaar feit schade heeft geleden, komt bovendien het recht toe gewezen te worden op de 'slachtofferrechten' die hij naar geldend recht kan uitoefenen, zoals de mogelijkheden tot voeging en schadevergoeding en eventueel hulpverlening.

De aangever heeft recht op een afschrift van de aangifte.

Het zesde lid bepaalt dat justitie de aangever dient te informeren indien een verdachte in de zaak bekend is geworden.

De verankering van het recht op informatie in ons Wetboek van Strafvordering is op de voetspoor van ondermeer *UN Declaration Part A* onder *6a* en *item I A 3*, *B 6* en *D 9* van de *Aanbevelingen van de Raad van Europa*.²⁰

²⁰ Vide : M.S. Groenhuijsen en G. Knigge (red): Het Onderzoek ter terechtzitting, onderzoeksproject Strafvordering 2001, eerste interimrapport, p. 233 – 274, RuG/KuB, 2000.

Artikel 202

In artikel 202 wordt het recht op informatie en uitleg ook van toepassing verklaard voor de aangever/klager van strafbare feiten alleen op klacht vervolgbaar.

Artikel 206

Het eerste lid van dit artikel introduceert een standaard, door de Minister van Justitie vast te stellen, voegingsformulier. Het slachtoffer kan zich hiermee reeds vóór de aanvang van de zitting als benadeelde partij voegen. Het standaardformulier wordt het slachtoffer aangeboden indien deze aan heeft gegeven zich te willen opgeven als benadeelde partij. De opgave heeft als rechtsgevolg ondermeer dat de rechter "over de vordering een uitspraak zal moeten doen. Zij behoeft daartoe dus niet meer zelf ter zitting aanwezig te zijn".²¹ Het formulier vermeldt behalve de persoonlijke gegevens van de benadeelde tevens de inhoud en de gronden van de vordering. Het behulpzaam zijn bij de invulling van het voegingsformulier behoort uiteraard ook tot het recht van het slachtoffer op een korrektvolle bejegening.

In het tweede lid is neergelegd het recht van degenen die zich kunnen voegen ingeval de benadeelde partij ten gevolge van het strafbare feit is overleden. Het gaat hierbij ondermeer om de personen die op grond van artikel 108, eerste en tweede lid van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek recht hebben op vergoeding van schade door het derven van levensonderhoud.

Het derde lid van dit artikel opent de mogelijkheid voor de benadeelde partij zich terzake van een deel van haar vordering tot schadevergoeding te voegen in het strafproces. De benadeelde partij kan dus haar vordering beperken en zich alleen maar voor dat deel van haar vordering voegen dat eenvoudig te bewijzen is, terwijl zij zich het recht voorbehoudt het restant van haar vordering alsnog bij de burgerlijke rechter aan te brengen.

Het zesde lid van dit artikel geeft aan de benadeelde partij desgewenst het recht om, bij ernstige delikten zoals genoemd in artikel 438a van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, informatie te verschaffen aan de justitiële autoriteiten die binnen de strafrechtelijke procedure beslissingen nemen ten aanzien van de verdachte. De benadeelde partij krijgt dus het recht door de Officier van Justitie gehoord te worden voordat deze een vervolgingsbeslissing neemt. De benadeelde partij kan van dit recht tot informatievervalsing gebruik maken middels een gesprek voorafgaand aan de behandeling ter terechtzitting. Het door de Officier van Justitie en de benadeelde partij ondertekend verslag wordt als processtuk gevoegd in het strafdossier en kan aldus een rol spelen in het strafgeding.

²¹ Corstens, p. 79 e.v.

De indieners zijn van mening dat ook voor de slachtofferverklaringen van overheidswege speciale formulieren kunnen worden ontworpen. Het beoogd schriftelijk slachtofferverslagverslag kan gezien worden als een variant van het spreekrecht, "*the right to be heard*", en geeft aan het slachtoffer de gelegenheid om in geval van ernstige misdrijven te participeren in de strafzaak tegen de verdachte.

Deze variant van het spreekrecht is in overeenstemming met *UN Declaration Part A onder 6b, Item 3 Statement of Victims' Rights en Item 1 A 4 en 1 D 12 van de Aanbevelingen van de Raad van Europa*.²²

Artikel 207

Het derde lid van dit artikel geeft aan het slachtoffer van ernstige misdrijven het recht om van het Land naar redelijkheid en billijkheid schadevergoeding te vorderen indien zij, vanwege evidente nalatigheid en/of verregaande onzorgvuldig handelen van de zijde van politie en/of justitie, de kans heeft gemist gebruik te maken van de haar toekomende "slachtofferrechten" en hierdoor schade heeft geleden. Deze bepaling betekent een duidelijke versterking van de positie van de benadeelde partij en strekt ertoe het slachtoffer van ernstige misdrijven de nodige garantie te geven dat met gepaste zorgvuldigheid met haar rechten zal worden omgesprongen.

In de laatste volzin wordt het slachtoffer van meer ernstige misdrijven het recht toegekend dat de zaak ook uit het oogpunt van de belangen van het slachtoffer binnen een redelijke termijn wordt afgedaan, overeenkomstig het recht van de verdachte terzake.

Het recht dat ook vanuit het oogpunt van het slachtoffer het proces "*without undue delay*" wordt gevoerd is in overeenstemming met de *UN Declaration Part A onder 6°*

Artikelen 209 en 291

Het eerste lid van dit artikel bevat een mededelingsplicht van de justitiële autoriteiten om de benadeelde partij zo spoedig mogelijk schriftelijk te informeren over de beslissing om al dan niet te vervolgen. Ingeval de Officier van Justitie besluit te vervolgen doet hij de benadeelde partij onverwijld het voegingsformulier bedoeld in artikel 206 toekomen. Het slachtoffer kan zich dan alsnog als benadeelde partij voegen. De mededelingsplicht houdt tevens in dat de benadeelde partij op de hoogte dient te worden gehouden van voor haar van belang zijnde momenten in de verdere procedure, van het gemotiveerd besluit tot seponering en van de beslissing om de dagvaarding in te trekken

²² M.s Groenhuysen en G. Knigge, t.a.p.

Artikelen 309, 362 en 363

In deze artikelen is neergelegd het recht van de benadeelde partij om, evenals de verdachte, te verzoeken dat de behandeling met gesloten deuren zal plaatsvinden. Ook dient zij te worden opgeroepen ingeval de zaak na schorsing wordt voortgezet en het Hof hiertoe termen aanwezig acht.

Artikel 374

Tijdens de terechtzitting geschiedt de voeging vóór het begin van het requisitoir hetzij middels het standaardvoegingsformulier, hetzij mondeling.

Artikel 376

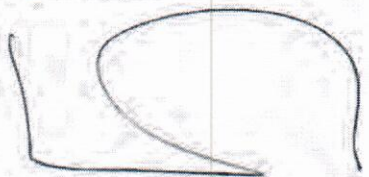
De benadeelde partij heeft recht op gratis rechtskundige bijstand conform de regelingen die terzake voor de verdachte gelden. De benadeelde partij dient behoorlijk te worden gewezen op haar recht op vrije juridische bijstand. Dit recht is in overeenstemming met *UN Declaration Part A*, onder 6c en onder 14 *Vm 17*; Item I A 2 van de Aanbevelingen van de Raad van Europa; en Item 4 *Statement of Victims' Rights*.

Artikelen 380 en 606

De in het vonnis op te nemen beslissing over de vordering van de benadeelde partij dient te worden gemotiveerd. De benadeelde partij heeft recht op een afschrift van het vonnis dat haar kosteloos zal worden verstrekt.

Artikelen 615, 628, 630 en 631

Deze artikelen dienen aangevuld te worden met de schadevergoedingsmaatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, aangezien het Openbaar Ministerie met de uitvoering van deze maatregel belast is.

G. H. Inderson

D. F. MARTINA

Antilliaans Wetboek van Strafvordering

Voorgestelde wijzingen ter verbetering van de positie van het slachtoffer in het strafproces

Inleiding

Om de positie van het slachtoffer in het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen en van het Wetboek van strafvordering te verbeteren, worden er een aantal wijzigingen voorgesteld.

In het onderstaande zijn, voor leesbaar- en duidelijkheid, in de relevante artikelen de oorspronkelijke tekst normaal, de tekst die verdwijnt *gearceerd* en de nieuwe tekst **bold** weergegeven.

Het wetswijzigingsvoorstel

Artikel 43

Lid 1

In alle gevallen, waarin het belang van een goede strafrechtsbedeling of het belang van de benadeelde partij als bedoeld in artikel 291, een voorziening dringend noodzakelijk maakt en het wetboek zelf daaromtrent geen regeling bevat, kan een verzoek om zodanige voorziening worden gedaan door de verdachte of degene die daarbij een rechtstreeks hem bepaaldelijk aangaand belang heeft. Voor zover de voorziening kan leiden tot een aantasting van de lichamelijke integriteit van de verdachte, geschiedt deze zoveel mogelijk met inachtneming van de bepalingen van het Derde Boek Titel IV van het Wetboek van Strafvordering.

Artikel 201

Lid 1

De aangifte van een strafbaar feit geschiedt mondeling of schriftelijk bij de bevoegde ambtenaar, hetzij door de aangever in persoon, hetzij door een ander, daartoe door hem van een bijzondere schriftelijke volmacht voorzien. De aangever heeft recht op een begripvolle bejegening.

Lid 4

De bevoegde ambtenaar geeft ambtshalve behoorlijk informatie over de rechten die de aangever, die vanwege het strafbare feit schade heeft geleden, kan uitoefenen.

Hij deelt de aangever mede dat hij zich kan opgeven als benadeelde partij, indien hij door het strafbare feit schade heeft geleden. De aangever ontvangt een afschrift van de aangifte.

Lid 5

De aangever heeft recht op informatie en uitleg over de voortgang van de zaak.

Hij wordt door de officier van justitie behoorlijk ingelicht omtrent de gang van zaken volgend op de aangifte en omtrent de voortgang van de opsporing en vervolging.

Lid 6

Indien een verdachte in de zaak is bekend geworden, stelt de officier van justitie de aangever hiervan zo spoedig mogelijk in kennis.

Artikel 202

Lid 2

Het tweede tot en met het zesde lid van artikel 201 zijn van toepassing.

Artikel 206

Lid 1

Ieder, die door het strafbare feit van een ander schade heeft geleden, kan zich opgeven als benadeelde partij. Ten aanzien van die opgave is artikel 201, eerste tot en met het derde lid, van overeenkomstige toepassing. De opsporings-ambtenaren zijn tot het ontvangen van de opgave verplicht. De opgave vindt plaats door middel van een door de Minister van Justitie vastgesteld formulier en bevat in ieder geval de inhoud van de vordering, de naam, voornamen, geboortedatum en woon- en verblijfplaats van de benadeelde.

Lid 2

Indien de in het eerste lid genoemde persoon ten gevolge van het strafbare feit is overleden, kunnen zich voegen diens erfgenamen terzake van hun onder algemene titel verkregen vordering en de personen, die op grond van artikel 108, eerste en tweede lid, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek recht hebben op vergoeding van schade door het derven van levensonderhoud.

Lid 3

De in het eerste en tweede lid bedoelde personen kunnen zich eveneens voor een deel van hun vordering voegen.

Lid 4

De benadeelde partij ontvangt een afschrift van het proces-verbaal betreffende haar opgave.

Lid 5

Wanneer de benadeelde partij de wens kenbaar heeft gemaakt schadevergoeding te vorderen of omtrent het verloop van de zaak te worden ingelicht, wordt daarvan in het proces-verbaal melding gemaakt.

Lid 6

Bij delikten als genoemd in artikel 438a van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, heeft de benadeelde partij, desgewenst het recht op een gesprek met de officier van justitie voorafgaand aan de behandeling ter terechtzitting. Het door de officier en de benadeelde partij onertekende verslag van dat gesprek wordt als processtuk gevoegd in het strafdossier.

Lid 7

Wanneer de benadeelde partij als gevolg van het strafbare feit hulp en steun behoeft, wordt daartoe de nodige bemiddeling verleend. De bemiddeling kan ook betrekking hebben op de totstandkoming van een regeling tot schadevergoeding tussen de verdachte, indien deze heeft bekend en vrijwillig aan die regeling meewerkt, en de benadeelde partij.

Artikel 207

Lid 3

Bij delikten zoals genoemd in artikel 438a van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, heeft de benadeelde partij recht op schadevergoeding naar redelijkheid en billijkheid ten laste van het land indien blijkt dat deze niet behoorlijk omtrent haar rechten dan wel de gang van zaken is ingelicht, dan wel het belang van de benadeelde partij niet, of niet voldoende zorgvuldig is meegewogen. Het voorgaande is eveneens van toepassing, indien de rechter als gevolg van het bepaalde in artikel 55, belist tot niet-ontvankelijk verklaring van de officier van justitie of tot het opleggen van een lagere straf.

Artikel 209

Lid 1

De benadeelde partij, die de in artikel 206, derde lid, bedoelde wens kenbaar heeft gemaakt, wordt door de officier van justitie zo spoedig mogelijk schriftelijk ingelicht omtrent de door hem genomen beslissing omtrent al dan niet vervolgen. *Indien de zaak wordt vervolgd, houdt hij de benadeelde partij op de hoogte van voor haar van belang zijnde momenten in de verdere procedure.*

Indien de zaak wordt vervolgd, zendt de officier van justitie de benadeelde partij onverwijld het formulier bedoeld in artikel 206, vijfde lid toe. Hij houdt betrokkene op de hoogte van voor haar van belang zijnde momenten in de verdere procedure.

Indien de zaak niet wordt vervolgd, wijst hij haar op de mogelijkheid om op voet van de artikelen 15 tot en met 28 bij het Hof van Justitie beklag te doen.

De beslissing om niet te vervolgen is met redenen omkleed.

Lid 2

Desgevraagd en op voet van artikel 206, zesde lid wordt degene, die door misdrijf ernstig is benadeeld, in de gelegenheid gesteld om, in verband met door de officier van justitie te nemen beslissingen, zijn zienswijze kenbaar te maken.

Artikel 291

Lid 1

Zolang het onderzoek op de terechtzitting nog niet is aangevangen, kan de officier van justitie de dagvaarding intrekken. Hij doet daarvan schriftelijk mededeling aan de verdachte en aan de benadeelde partij.

Artikel 309

Lid 1

De terechtzitting is openbaar, tenzij het Hof ambtshalve, dan wel op de vordering van de procureur-generaal of op het verzoek van de verdachte of de benadeelde partij, als bedoeld in artikel 209, in het belang van de openbare orde of de zedelijkheid beveelt, dat de behandeling ter terechtzitting geheel of ten dele met gesloten deuren zal plaatsvinden. Het bevel kan ook worden gegeven op het verzoek van een getuige op grond dat het in het openbaar afleggen van zijn verklaring voor hemzelf, voor een of meer van zijn bloed- of aanverwanten in de rechte lijn of in de zijlijn in de tweede of de derde graad of voor zijn echtgenote of vroegere echtgenote, dan wel de persoon met wie hij duurzaam feitelijk samenwoont of heeft samengewoond, een ernstige krenking van eer of goede naam ten gevolge zou hebben.

Artikel 362

Lid 1

In alle gevallen, waarin het onderzoek wordt onderbroken of voor een bepaalde tijd geschorst, wordt door de voorzitter aan de aanwezige verdachte en aan de aanwezige getuigen, deskundigen en tolken mondeling het tijdstip aangezegd, waarop zij op de terechtzitting aanwezig zullen moeten zijn, tenzij het Hof, de procureur-generaal en de verdachte gehoord, bepaalt dat hun tegenwoordigheid bij de nadere behandeling niet is vereist. De aanzegging geldt als dagvaarding. Bij niet verschijning van getuigen, deskundigen of tolken op het aangewezen tijdstip is artikel 321 van toepassing. Aan de aanwezige benadeelde partij wordt door de voorzitter het tijdstip meegedeeld waarop het onderzoek ter terechtzitting zal worden voortgezet.

Lid 2

De verdachte, getuigen, deskundigen en tolken, die bij de in het eerste lid bedoelde aanzegging niet op de terechtzitting aanwezig zijn, worden, in geval van schorsing, voor de nadere behandeling opnieuw opgeroepen of gedagvaard, tenzij het Hof, de procureur-generaal en de verdachte gehoord, bepaalt dat hun tegenwoordigheid bij de nadere behandeling niet is vereist. De benadeelde partij die niet bij de aanzegging aanwezig is wordt eveneens opgeroepen, indien het Hof daartoe termen aanwezig acht.

Artikel 363

Lid 1

In alle gevallen waarin het onderzoek voor een onbepaalde tijd is geschorst, wordt zodra de oorzaak van de schorsing is vervallen, de verdachte opgeroepen en worden de getuigen, deskundigen en tolken opnieuw ter terechtzitting voor de nadere behandeling bepaald, gedagvaard, tenzij het Hof, de procureur-generaal en de verdachte gehoord, bepaalt dat hun tegenwoordigheid bij de nadere behandeling niet is vereist. De ter terechtzitting verschenen benadeelde partij wordt eveneens opgeroepen, indien het Hof daartoe termen aanwezig acht.

Lid 2

De verdachte, getuigen, deskundigen en tolken die, ofschoon opgeroepen of gedagvaard, niet op de terechtzitting zijn verschenen, worden opnieuw opgeroepen of gedagvaard, tenzij het Hof, de procureur-generaal en de verdachte gehoord, bepaalt dat hun tegenwoordigheid bij de nadere behandeling niet is vereist. De benadeelde partij die niet op de terechtzitting is verschenen wordt opnieuw opgeroepen indien het Hof daartoe termen aanwezig acht.

Artikel 374

Lid 3

De voeging geschiedt op de terechtzitting door een de opgave, bedoeld in artikel 206, vijfde lid, laatste volzin van de inhoud van de vordering, uiterlijk voordat de officier van justitie zijn vordering ingevolge artikel 353 overlegt. Deze opgave kan ook mondeling door hem worden gedaan.

Artikel 376

Lid 2

Indien de zaak ter terechtzitting aanhangig is gemaakt wordt de benadeelde, op diens verzoek, een raadsman toegevoegd. De toevoeging heeft plaats zonder kosten voor de verdachte. Omtrent zijn bevoegdheid om toevoeging van een raadsman te verzoeken wordt de benadeelde behoorlijk door de officier van justitie ingelicht. De officier van justitie licht onverwijld de instantie met de toevoeging is belast, omtrent het verzoek van de benadeelde in. De benadeelde kan aan het verzoek niet het recht ontnemen de zaak op te houden. Artikel 61, eerste en tweede lid, artikel 64, tweede lid en artikel 65 tot en met 69 vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 380

Lid 1

Het Hof doet over de vordering van de benadeelde partij gelijktijdig met de strafzaak uitspraak. Deze uitspraak is met redenen omkleed.

Artikel 606

Lid 1

De griffier verstrekt ambtshalve kosteloos een afschrift van het vonnis aan de benadeelde partij die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd.

De benadeelde partij, die zich in het geding over de strafzaak heeft gevoegd heeft, doet zelf het vonnis, voor zover haar vordering aangaat, tenuitvoerleggen, op de wijze bepaald voor vonnissen in burgerlijke zaken. Indien het een mondeling vonnis geldt, geschiedt de tenuitvoerlegging uit kracht van een mededeling van de griffier, houdende afschrift van de aantekening van het vonnis, vermeldende de benadeelde partij, degene tegen wie en de rechter door wie het vonnis is gewezen, en dragende aan het hoofd de woorden: "In naam des Konings"

Lid 2

Het bepaalde in het eerste lid is van overeenkomstige toepassing indien de rechter de schadevergoedingsmaatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen heeft opgelegd en er bij gebreke aan voldoening van het verschuldigde bedrag hechtenis is toegepast.

Lid 3

Allen die ter zake van hetzelfde feit bij hetzelfde vonnis veroordeeld zijn tot schadevergoeding aan de benadeelde partij, zijn hoofdelijk daarvoor aansprakelijk.

Artikel 615

Lid 2.

Bestaat de straf uit geldboete of uit een maatregel als bedoeld in artikel 38f van het wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, dan bepaalt het openbaar ministerie de dag waarop de betaling uiterlijk moet geschieden. Het ziet erop toe dat de veroordeelde hierover tijdig wordt ingelicht.

Artikel 628

Lid 1

De tenuitvoerlegging van vonnissen, houdende veroordeling tot geldboete, of tot een maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen, geschiedt door het openbaar ministerie.

Lid 2

Bij Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, kunnen regels worden gesteld met betrekking tot de plaats van betaling van geldboeten en van maatregelen als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen.

Artikel 630

Lid 3

De tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan niet worden geschorst dan door een verzet, dat evenwel nimmer gericht zal kunnen zijn tegen het vonnis waarbij de geldboete of de maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen werd opgelegd. Verzet wordt gedaan bij een met redenen omkleed bezwaarschrift, dat voor de verkoop en uiterlijk binnen zeven dagen te rekenen van de dag van de inbeslagneming, wordt ingediend bij het gerecht waartoe de rechter behoort, die de straf heeft opgelegd. Het gerecht geeft binnen zeven dagen, na zo nodig de veroordeelde en de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd, te hebbe gehoord, althans daartoe behoorlijk te hebben opgeroepen om te verschijnen, zijn met redenen omklede beschikking, die onverwijld aan de veroordeelde wordt betekend.

Lid 5

De kosten van het verhaal krachtens dit artikel worden op gelijke voet als de geldboete of de maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse

Antillen op de veroordeelde verhaald. Zij worden berekend met toepassing van het bepaalde in het Landsbesluit tarieven in burgerlijke zaken.

Artikel 631

Lid 2

Verhaal met toepassing van het eerste lid geschiedt door middel van een schriftelijke kennisgeving van het openbaar ministerie. De kennisgeving bevat een voor de uitoefening van het verhaal voldoende aanduiding van de persoon van de veroordeelde, en vermeldt welk bedrag uit hoofde van de veroordeling nog verschuldigd is, bij welke rechterlijke uitspraak de geldboete of de maatregel als bedoeld in artikel 38f van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen is opgelegd, alsmede de plaats waar de betaling moet geschieden.

Zij wordt betekend aan de veroordeelde en aan degene onder wie het verhaal wordt genomen. De artikelen 517 tot en met 520 zijn van overeenkomstige toepassing.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Parliament of the Netherlands Antilles

Aan Z.E. de Gouverneur van de
Nederlandse Antillen
Fort Amsterdam 1
ALHIER.

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons nummer:
637 V/00-01

Willemstad, 20 april 2001.

Onderwerp:

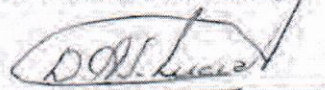
Bijlagen:

Ik moge hierbij Uw aandacht verzoeken voor het volgende.
De Staten zijn voornemens onderstaande – door de M.A.N.-fractie voorgestelde –
initiatief-ontwerp-landsverordeningen in behandeling te nemen:

1. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de
Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2413)";
2. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Zitting
2000-2001-2414)".

Bijgaand moge ik Uwe Excellentie een voorontwerp van elk der bovenvermelde
initiatief-ontwerp-landsverordeningen doen toekomen, met het verzoek het gevoelen van de
Raad van Advies op deze voorontwerpen te willen vragen. De Staten stellen prijs op het
gevoelen van de Raad van advies op deze voorontwerpen opdat dezerzijds rekening kan
worden gehouden met de eventuele opmerkingen zijdens de Raad voornoemd, alvorens
wordt overgegaan tot de behandeling van hogergenoemde initiatief-ontwerp-lands-
verordeningen.

De Voorzitter der Staten,

D.A.S. Lucia.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Parliament of the Netherlands Antilles

Aan de heer
Minister van Justitie
Wilhelminaplein z/n
ALHIER.

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons nummer:
637a V/00-01

Willemstad, 20 april 2001.

Onderwerp:

Bijlagen:

Ik moge hierbij Uw aandacht verzoeken voor het volgende.

De Staten zijn voornemens onderstaande - door de M.A.N.-fractie voorgestelde - initiatief-ontwerp-landsverordeningen in behandeling te nemen:

1. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2413)";
2. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Zitting 2000-2001-2414)".

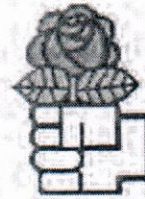
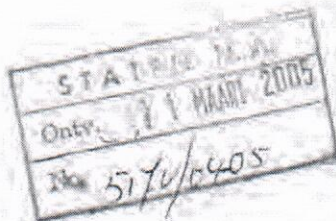
Alvorens deze initiatief-ontwerp-landsverordeningen in behandeling te nemen, hebben de Staten per separaat schrijven aan Z.E. de Gouverneur verzocht het gevoelen van de Raad van Advies te willen vragen op het voorontwerp van deze initiatief-ontwerp-landsverordeningen.

Bijgaand moge ik U bedoelde voorontwerpen doen toekomen, met het verzoek op deze voorontwerpen het advies te vragen van andere adviesinstanties van de Regering die - rekening houdende met de daarin behandelde onderwerpen - naar Uw oordeel daarvoor in aanmerking komen. Deze adviezen achten de Staten van belang opdat dezerzijds rekening kan worden gehouden met de eventuele door deze adviesinstanties te maken opmerkingen, alvorens wordt overgegaan tot de behandeling door de Staten van hogergenoemde initiatief-ontwerp-landsverordeningen.

De Voorzitter der Staten

D.A.S. Lucia.

Parlamentu di Antia
Presidente di Parlamento,
Sr. D.Lucia
Presente

Topiko: petishon pa adoptá i aselerá tratamentu di e inisiativanan di lei, registrá bou di number 2000-2001-2413 i 2000-2001-2414.

Korsou, 25 februari 2004

Honorabel Sr.Lucia,

Na humilde huisio di nos partido, víkteman di e eksploshon króniko di kriminalidat den nos komunidat ta hurídikamente desampará. MAN ta lamentá ku parlamentu di Antia te ahinda no a trata e inisiativanan di lei ku for di 10 di novèmber 2002 a keda entregá na Parlamento i ku tin komo meta pa fortifiká posishon hurídiko di e víktima mediante mas derecho, mas protekshon i mas respèt pa su persona.

Internashonalmente ta konosí i rekonosé ku hendenan ta pèrdè konfiansa den un estado di derecho, inklusive e aparato gubernamental, hudisial i polisial, ora gobièrnu di manera struktural ta falta respèt ku posishon i doló di e víktima di kriminalidat. Konsekuensia ta ku un víktima malkontentu lo no duna e aparato penal ni su konfiansa ni su koperashon asina fasil mas. Di mes manera un víktima di un akto kriminal ku ta satisfecho ku e trato ku ela haña na man di polis i hustisia ta un garantia pa konsolidá futuro eksistensia di nos estado di derecho.

P'esei un maneho integral di hustisia i di kombatimentu di kriminalidat konosé tres pilar di igual importansa, esta esun di prevenshon, di represhon i di kuido i protekshon di e víktima di kriminalidat. Pa loko ta e maneho di kuido i protekshon di e víktima di violensia i agreshon kriminal ta rekonosé ku esaki no solamente mester enserá kuido material, médiko-físiko i/o sikológiko. Mesun importante ta pa ankra den lei sierto derechonan ku ta toka esun ku a bira víktima di un akto kriminal fo'i momentu ku ela entregá su keho te dia ku su kaso bini dilanti. Ku otro palabra, meskos ku un sospechoso, un akusado, un kondenado, un detenido tin su derechonan ankrá den nos leinan penal, di mes manera e posishon i protekshon hurídiko di un víktima di kriminalidat den su diferente fasenan dilanti polis, ministerio públiko i dilanti hues tambe mester ta ankrá den nos kódigo penal i esun di prosedementu penal.

Frakshon ekstra-parlamentario di M.A.N. ta lamentá ku serka nos tal maneho di kuido di víktima di kriminalidat te ainda ta sporlos!

Esaki no opstante e echo ku parlamentarionan di M.A.N. for di dia 10 di novèmber 2000 a entregá dos inisiativa di lei, registrá bou di number 2000-2001-2413 i 2000-2001-2414, pa trese e kambionan nesario den tantu nos kódigo penal, komo den nos kódigo di prosedementu penal ku e meta pa fortifiká posishon hurídiko di e víktima di

kriminaldat i pone un obligashon riba nos aparato polisial-hudisial pa trata tantu e komo su keho ku e respèt rekerí. E diferente kartanan rekordatorio ku nos parlamentarionan a manda p'e outoridatnan kompetente no a logra pone e inisiativanan di lei en kestion riba agenda pa tratamentu parlamentario.

Komo M.A.N. lamentablemente no tin representashon den parlamento, Partido Laboral Krusada Popular, rekonosiendo importansia i urgensia pa fortifiká e posishon hurídiko di e víktima i despues di a konsultá ku nos partido, a manda un karta fechá 15 di aprel 2002, 644v/01-02 kaminda pa notifiká presidente di Staten ku nan ta tuma e konseptonan di lei over. Tambe ta urgi sr. presidente pa trata e konseptonan di lei mas pronto posibel en bista ku tratamentu di e proposishonnan a tarda demasiado kaba. Awe tres aña despues e víktima di kriminalidat ketu bai ta den espera pa parlamento pasa e proyektonan di lei ku ta fortifiká su posishon hurídiko i ta dunele mas derecho, mas protekshon i mas respèt. Turesten e víktima di kriminalidat su doló i renkor ta sigui kousa eroshon na fundeshi di nos estado di derecho.

Enbista di e aktual eksploshon di kriminalidat ku na mes momentu ta nifiká un oumento drástiko di e kantidat di víktimanan, e urgensha pa trata e leinan ya mensioná ta imperativo. Den e kuadro aki, frakshon ekstraparlamentario di M.A.N., ta aserká bo frakshon ku e petishon pa adoptá e dos inisiativanan di lei i aselerá nan tratamentu a base di un petishon kolektivo di parlamentu alkaso.

M.A.N. di su parti semper ta dispuesto pa pone su konosementu i profesionalismo riba e tereno aki, na disposishon di parlamentu dado kaso parlamento ta konsiderá esaki nesenario, sea promé o durante tratamenmtu di e proyektonan en kestion. Pa kwalkier pregunta alkaso por tuma kontakto ku mi persona libremente i lo mi pone e pregunta na huisio di e komishon di kriminalidat interno di M.A.N.

Finalmente MAN ke gradisi bo frakshon di antemano pa bo kopersashon den e nos lucha pa hustisia prevalesé pa e víktima di aktonan kriminal i agresivo den nos komunidad.

Saludos kordial,

Eunice Eisdén
Lider di Frakshon Ekstraparlamentario pa MAN
Tel. 463-3241/33

cc. Lider di frakshon parlamentario pa Partido PLKP
Sr. de Castro

NEDERLANDSE ANTILLEN

MINISTER VAN JUSTITIE
D.A. DICK

STATEN N.A.
Opdr. 16 APR. 2007
No. 617/lob of

Aan: De Voorzitter der Staten
van de Nederlandse Antillen
Wilhelminaplein 4
Curaçao, Nederlandse Antillen

Ons nummer: MJ 1769/2007

Uw nummer: RNA 1949

Bijlagen:

Betreft: Initiatiefontwerp landsverordening (nr. 2000-2001-2413 en nr. 2000-2001-2414) ter verbetering van de juridische positie van slachtoffers in criminele zaken.

Philipsburgh, 13 april 2007

Uit de media heb ik begrepen dat de Staten mij deze week een schrijven heeft doen toekomen teneinde informatie te verschaffen omtrent de stand van zaken van bovengenoemd onderwerp. Ik moet u hierbij berichten dat ik een dergelijk schrijven van de Staten tot op heden niet heb kunnen traceren.

Op mijn verzoek de bewuste brief te proberen te achterhalen, werd een ander brief van 28 maart 2007, met kenmerk RNA 1949, inzake bovengenoemd onderwerp, aangetroffen, die op 5 april 2007 bij mijn ministerie werd ingeboekt.

Ervan uitgaande en aannemende dat deze laatstgenoemde brief en het onderwerp dat in de media werd aangehaald, hetzelfde zijn, bericht ik u het volgende.

In december 2006 heeft de Commissie Herziening Wetboek van Strafrecht het voorontwerp Wetboek van Strafrecht, aan mijn persoon overhandigd. Dit voorontwerp is inmiddels in februari aangepast. Het voorontwerp is direct het wetgevingstraject ingegaan. Behalve de Raad van Advies dient ook andere adviesorganen hun advies op het voorontwerp uit te brengen. Dit is wettelijk vastgelegd en vergt, zeker gezien de omvang van het document, tijd. Het feit dat het tijd vergt om alle adviezen in te winnen, heb ik gemeend dit te ondervangen door alle adviesorganen onderhands het concept te laten ontvangen en tegelijkertijd, zoals hierboven vermeld, het formele proces meteen te laten aanvangen.

Daarnaast heb ik ervoor gekozen om een niet gebruikelijk traject te bewandelen en de Raad van Ministers toestemming gevraagd om het voorontwerp ter inzage naar de Griffie van de Staten op te sturen. De Raad is hiermee akkoord gegaan. Het voorontwerp doe ik u separaat toekomen.

Naast het traject van het wetboek, heb ik mede op grond van het telefonische gesprek met mevrouw Elsdon, zorg gedragen voor het doorsturen van het initiatiefontwerp ter aanpassing van genoemd wetboek naar de Raad van Ministers ter doorgeleiding aan de Raad van Advies voor advies.

Indien de Staten het alsnog separaat wenst te behandelen, werd met deze traject de mogelijkheid daartoe geopend.

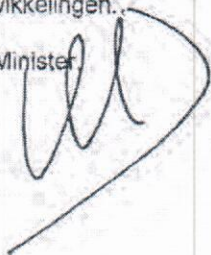
D

Het initiatiefontwerp ter aanpassing van het Wetboek van Strafvordering is aan de Secretariaat van de samenwerkingsraad ter behandeling in de Ministeriele Samenwerkingsraad (MSR) aangeboden. Sinds mijn verzoek voor behandeling heeft er echter geen MSR plaatsgevonden.

Mocht ik de bewuste brief die in de media is aangehaald, alsnog ontvangen, dan zal ik eventuele nadere vragen die daarin zijn opgenomen, beantwoorden.

Ik verzoek u het Statenlid E.M.D. Eisden op de hoogte te stellen van de hierboven genoemde ontwikkelingen.

De Minister

Ontwikkeling houdende beantwoording van vragen gesteld door het Statenlid J.D. Spencer aangaande ziekteverzekering t.g.v. 60-plussers bij de S.V.B.

Dit stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

- 7°. Brief dd. 23 april 2007 no. 2206/RNA van de Minister van Volksgezondheid en Sociale Ontwikkeling houdende beantwoording van vragen gesteld door het Statenlid J.D. Spencer aangaande ziekteverzekering t.b.v. 60-plussers bij de S.V.B.

Dit stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

- 8°. Brief dd. 4 mei 2007 no. RvM/0415 van de Minister van Onderwijs en Cultuur houdende aanbieding van een concept handleiding leerplicht, regeling ter uitvoering van de wijziging van de leerplicht landsverordening e.e.a. zoals aangeboden aan de eilanden voor commentaar.

Dit stuk wordt gevoegd bij het desbetreffend ontwerp.

- 9°. Brief dd. 8 mei 2007 no. RvM/0418 van de Minister van Onderwijs en Cultuur houdende aanbieding van een verslag getiteld: *Voortgang integrale invoering Sociale Vormingsplicht, een ombuiging naar de duurzame en synergetische aanpak.*

Dit stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

- 10°. Brief 4 juni 2007 no. 1126/RNA van de Minister van Financiën houdende mededeling van de beslissing van de Regering van 28 februari 2007 om de 9 Class B aandelen van het Land in Bonaire Werf- en Jachthaven N.V. aan Financial Corporation (Jersey) Limited MBA over te dragen, onder de voorwaarden opgenomen in de "deed of sale transfer".

Dit stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

- 11°. Brief dd. 13 april 2007 no. M 1769/2007 RNA 1949 van de Minister van Justitie houdende informatie verschaffing omtrent de stand van zaken m.b.t. de initiatief-ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2413) en het initiatief-ontwerp landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering van de Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2414) ter verbetering van de juridische positie van slachtoffers in criminele zaken.

Dit stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

- 12°. Brief dd. 23 februari 2007 no. 0535-a/RVM van de Secretaris van de Raad van Ministers houdende mededeling dat de Minister van Economische en Arbeidszaken van 27 mei tot en met 2 juni 2007 in Nederland zal vertoeven voor een werkbezoek en van 3 tot en met 8 juni 2007 in Genève zal vertoeven ter bijwoning van 96e Internationale Arbeidsconferentie.

Dit stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

- 13°. Brief dd. 25 mei 2007 no. 0542-a/RvM van de Secretaris van de Raad van Ministers houdende mededeling dat de Staatssecretaris van Financiën van 25 mei tot en met 01 juni 2007 in het buitenland voor privé-doeleinden zal vertoeven.

Dit stuk wordt voor kennisgeving aangenomen.

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Parliament of the Netherlands Antilles

Aan Z.E. de Gouverneur van de
Nederlandse Antillen
Fort Amsterdam 1
ALHIER.

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons nummer
637 V/00-01

Willemstad, 20 april 2007.

Onderwerp:

Bijlagen:

Ik moge hierbij Uw aandacht verzoeken voor het volgende.

De Staten zijn voornemens onderstaande – door de M.A.N.-fractie voorgestelde – initiatief-ontwerp-landsverordeningen in behandeling te nemen:

1. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2413)";
2. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Zitting 2000-2001-2414)".

Bijgaand moge ik Uwe Excellentie een voorontwerp van elk der bovenvermelde initiatief-ontwerp-landsverordeningen doen toekomen, met het verzoek het gevoelen van de Raad van Advies op deze voorontwerpen te willen vragen. De Staten stellen prijs op het gevoelen van de Raad van advies op deze voorontwerpen opdat dezerzijds rekening kan worden gehouden met de eventuele opmerkingen zijdens de Raad voornoemd, alvorens wordt overgegaan tot de behandeling van hogergenoemde initiatief-ontwerp-landsverordeningen.

De Voorzitter der Staten,

D.A.S. Lucia.

WILHELMINAPLEIN 4,
CURAÇAO, NEDERLANDSE ANTILLEN
FAX: 599-9-4614491

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Parliament of the Netherlands Antilles

Aan de heer
Minister van Justitie
Wilhelminaplein z/n
ALHIER.

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons nummer:
637a V/00-01

Willemstad, 20 april 2001.

Onderwerp:

Bijlagen:

Ik moge hierbij Uw aandacht verzoeken voor het volgende.

De Staten zijn voornemens onderstaande – door de M.A.N.-fractie voorgestelde – initiatief-ontwerp-landsverordeningen in behandeling te nemen:

1. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2413)";
2. "Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Werboek van Strafvordering (Zitting 2000-2001-2414)".

Alvorens deze initiatief-ontwerp-landsverordeningen in behandeling te nemen, hebben de Staten per separaat schrijven aan Z.E. de Gouverneur verzocht het gevoelen van de Raad van Advies te willen vragen op het voorontwerp van deze initiatief-ontwerp-landsverordeningen.

Bijgaand moge ik U bedoelde voorontwerpen doen toekomen, met het verzoek op deze voorontwerpen het advies te vragen van andere adviesinstanties van de Regering die – rekening houdende met de daarin behandelde onderwerpen – naar Uw oordeel daarvoor in aanmerking komen. Deze adviezen achten de Staten van belang opdat dezerzijds rekening kan worden gehouden met de eventuele door deze adviesinstanties te maken opmerkingen, alvorens wordt overgegaan tot de behandeling door de Staten van hogergenoemde initiatief-ontwerp-landsverordeningen.

De Voorzitter der Staten

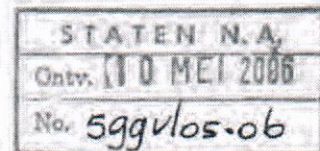
D.A.S. Lucia.

WILHELMINAPLEIN 4,
CURAÇAO, NEDERLANDSE ANTILLEN
FAX: 599-9-4614491

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
PARLAMENTU DI ANTIA HULANDES

Eunice Eisden

Presidente di Parlamento di Antia
Wilhelminaplein # 4
Presente

Willemstad, 8 di mei 2006

Distinguido sr. Presidente,

Na fin di aña 2000, e distinguido ex-parlamentarionan pa e frakshon di MAN sr. Don Martina i sr. Stanley Inderson, a entregá 2 proyekto di lei dirigí riba fortifikashon di e posishon hurídiko di e viktima di kriminalidat tantu den nos kódigo penal; Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (zitting 2000 – 2001- 2413) komo den nos kódigo di prosedementu penal; Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (zitting 2000 – 2001- 2414). Despues ku na aña 2002 Partido MAN no a haña representashon den Parlamento, por lo ménos 1 partido por eskrito a ofresé pa tuma over responsabilidat pa e proyektonan di lei en kuestion i enkaminá e proseso pa nan tratamentu i aprobashon den Parlamento.

Sinembargo a resultá ku te ku dia djawe no a konkretá e tratamentu di e 2 inisiativanan di lei aki, lokual ta nifiká ku na 2006,- por sierto 4 aña despues di entrega di e proyektonan di lei, -aínda nos viktimanan di kriminalidat ta hurídkamente desampará.

E situashon aki ta insolito, konsiderando ku riba plano mundial mas i mas ta rekonosé importansha i urgensha pa fortifiká posishon di e viktima den e proseso penal, den kuadro di un maneho di kriminalidat balansá, basa riba e tres prioridatnan esta, prevenshon, represhon i kuido di viktima.

Awor ku partido MAN ta representá bek den parlamento, nos frakshon ta notifikábo ku komo representante di e partido ku a inisiá e proyektonan di lei ya

mensioná, frakshon di MAN ta tuma bek e responsabilidad pa vigilà i realisá tratamentu di e proyektonan di lei aki den Parlamento.

Den e kuadro aki nos frakshon ta pidi bo pa di inmediato kuminsá e proseso pa tuma konseho, pa finalmente e proyektonan di lei por keda trata den Parlamento. Den e kuadro aki nos frakshon ke rekordábo ku e iniciativa di lei nr. 2414 ta un 'Eenvormige landsverordening', lokual ta demanda su tratamentu den Parlamento di Aruba tambe.

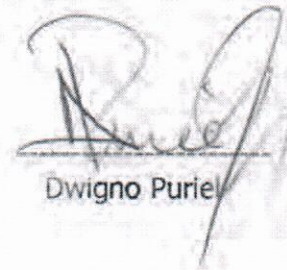
Enbista ku ta 4 aña largu e proyektonan aki a drumi na Parlamento, nos frakshon ta urgí sr. Presidente pa sigui rekomendashon di Komishon Camelia Romer i aselerá tratamentu di e iniciativanan di proyektonan di lei en kuestion. Frakshon di MAN ta di opinion ku no por permití ku pa largu tempu mas e víktima di kriminalidat ta karesé di protekshon hurídiko den nos kódigo penal i proseso penal, lokual lo sigui afektá su konfiansa den e aparato hudisial negativamente. Por sierto e pensamentu aki ta ser suprayá den e rekomendashonnan hasi pa e Komishon Camelia-Romer.

Un danki di antemano

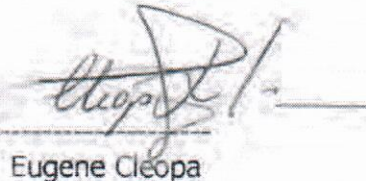
Atentamente,
Frakshon di MAN,

Eurice Eisdén

Dwigno Puriel

Eugene Cleopa

**STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
PARLAMENTU DI ANTIA HULANDES**

Eunice Eisdén

STATEN N.A.
Ontv. 10 MEI 2006
No. 599vlos-06

Presidente di Parlamento di Antia
Wilhelminaplein # 4
Presente

Willemstad, 8 di mei 2006

Distinguido sr. Presidente,

Na fin di aña 2000, e distinguido ex-parlamentarionan pa e frakshon di MAN sr. Don Martina i sr. Stanley Inderson, a entregá 2 proyekto di lei dirigi riba fortifikashon di e posishon hurídiko di e viktima di kriminalidat tantu den nos kódigo penal; Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (zitting 2000 – 2001- 2413) komo den nos kódigo di prosedementu penal; Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (zitting 2000 – 2001- 2414). Despues ku na aña 2002 Partido MAN no a haña representashon den Parlamento, por lo ménos 1 partido por eskrito a ofresé pa tuma over responsabilidat pa e proyektonan di lei en kuestion i enkaminá e proseso pa nan tratamentu i aprobashon den Parlamento.

Sinembargo a resultá ku te ku dia djawe no a konkretá e tratamentu di e 2 inisiativanan di lei aki, lokual ta nifiká ku na 2006,- por sierto 4 aña despues di entrega di e proyektonan di lei, -ainda nos viktimanan di kriminalidat ta huridikamente desampará.

E situashon aki ta insolito, konsiderando ku riba plano mundial mas i mas ta rekonosé importansha i urgensha pa fortifiká posishon di e viktima den e proseso penal, den kuadro di un maneho di kriminalidat balansá, basa riba e tres prioridatnan esta, prevenshon, represhon i kuido di viktima.

Awor ku partido MAN ta representá bek den parlamento, nos frakshon ta notifikábo ku komo representante di e partido ku a inisiá e proyektonan di lei ya

mensioná, frakshon di MAN ta tuma bek e responsabilidad pa vigilá i realisá tratamentu di e proyektonan di lei aki den Parlamento.

Den e kuadro aki nos frakshon ta pidi bo pa di inmediato kuminsá e proseso pa tuma konseho, pa finalmente e proyektonan di lei por keda trata den Parlamento. Den e kuadro aki nos frakshon ke rekordábo ku e iniciativa di lei nr. 2414 ta un 'Eenvormige landsverordening', lokual ta demanda su tratamentu den Parlamento di Aruba tambe.

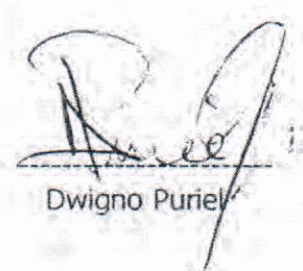
Enbista ku ta 4 aña largu e proyektonan aki a drumi na Parlamento, nos frakshon ta urgi sr. Presidente pa sigui rekomendashon di Komishon Camelia Romer i aselerá tratamentu di e iniciativanan di proyektonan di lei en kuestion. Frakshon di MAN ta di opinion ku no por permití ku pa largu tempu mas e víktima di kriminalidat ta karesé di protekshon huridiko den nos kódigo penal i proseso penal, lokual lo sigui afektá su konfiansa den e aparato hudisial negativamente. Por sierto e pensamentu aki ta ser suprayá den e rekomendashonnan hasi pa e Komishon Camelia-Romer.

Un danki di antemano

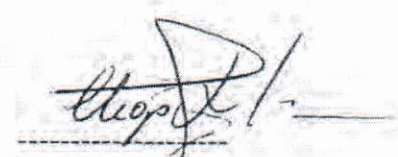
Atentamente,
Frakshon di MAN,

Eurice Eisdén

Dwigno Puriel

Eugene Cleopa

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
PARLAMENTU DI ANTIA HULANDES

Eunice Eisdén

STATEN N.A.
Ontv. 10 MEI 2006
No. 599vlos-06

Presidente di Parlamento di Antia
Wilhelminaplein # 4
Presente

Willemstad, 8 di mei 2006

Distinguido sr. Presidente,

Na fin di aña 2000, e distinguido ex-parlamentarionan pa e frakshon di MAN sr. Don Martina i sr. Stanley Inderson, a entregá 2 proyekto di lei dirigí riba fortifikashon di e posishon hurídiko di e víktima di kriminalidat tantu den nos kódigo penal; Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (zitting 2000 – 2001- 2413) komo den nos kódigo di prosedementu penal; Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (zitting 2000 – 2001- 2414). Despues ku na aña 2002 Partido MAN no a haña representashon den Parlamento, por lo ménos 1 partido por eskrito a ofresé pa tuma over responsabilidad pa e proyektonan di lei en kuestion i enkaminá e proseso pa nan tratamentu i aprobashon den Parlamento.

Sinembargo a resultá ku te ku dia djawe no a konkretá e tratamentu di e 2 inisiativanan di lei aki, lokual ta nifiká ku na 2006,- por sierto 4 aña despues di entrega di e proyektonan di lei, -ainda nos víktimanan di kriminalidat ta hurídikamente desampará.

E situashon aki ta insolito, konsiderando ku riba plano mundial mas i mas ta rekonosé importansha i urgensha pa fortifiká posishon di e víktima den e proseso penal, den kuadro di un maneho di kriminalidat balansá, basa riba e tres prioridatnan esta, prevenshon, represhon i kuido di víktima.

Awor ku partido MAN ta representá bek den parlamento, nos frakshon ta notifikábo ku komo representante di e partido ku a inisiá e proyektonan di lei ya

mensioná, frakshon di MAN ta tuma bek e responsabilidad pa vigila i realisá tratamentu di e proyektonan di lei aki den Parlamento.

Den e kuadro aki nos frakshon ta pidi bo pa di inmediato kuminsá e proseso pa tuma konseho, pa finalmente e proyektonan di lei por keda trata den Parlamento. Den e kuadro aki nos frakshon ke rekordábo ku e iniciativa di lei nr. 2414 ta un 'Eenvormige landsverordening', lokual ta demanda su tratamentu den Parlamento di Aruba tambe.

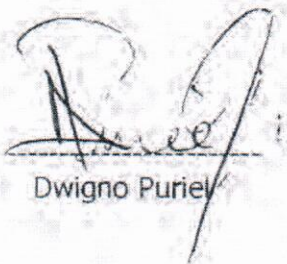
Enbista ku ta 4 aña largu e proyektonan aki a drumi na Parlamento, nos frakshon ta urgi sr. Presidente pa sigui rekomendashon di Komishon Camelia Romer i aselerá tratamentu di e iniciativanan di proyektonan di lei en kuestion. Frakshon di MAN ta di opinion ku no por permiti ku pa largu tempu mas e víktima di kriminalidat ta karesé di protekshon hurídiko den nos kódigo penal i proseso penal, lokual lo sigui afektá su konfiansa den e aparato hudisial negativamente. Por sierto e pensamentu aki ta ser suprayá den e rekomendashonnan hasi pa e Komishon Camelia-Romer.

Un danki di antemano

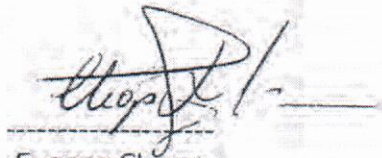
Atentamente,
Frakshon di MAN,

Eunice Eisdén

Dwigno Puriel

Eugene Cleopa

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Parliament of the Netherlands Antilles

Aan Z.E. de Gouverneur van de
Nederlandse Antillen,
Fort Amsterdam 1,
Alhier.

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons nummer:
797 V/05-06

Willemstad, 31 juli 2006.

Onderwerp:

Bijlagen:

Ik moge hierbij Uw aandacht verzoeken voor het volgende.

Op 8 mei 2006 heb ik een brief van de MAN-fractie in de Staten ontvangen, met verzoek om de initiatief-ontwerp-landsverordeningen:

1. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2413) en
2. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Zitting 2000-2001-2414),

na de gevoelens van de Raad van Advies te hebben opgevraagd en ontvangen, in de Staten te behandelen.

Het blijkt thans dat vanaf 20 april 2001 dezerzijds genoemde adviezen zijn opgevraagd maar nog niet ontvangen.

Reden van deze rappelbrief aan Uwe Excellentie is om U alsnog te verzoeken het daarheen te doen leiden dat de Staten de nodige adviezen m.b.t. deze voorontwerpen ontvangen, opdat de Staten rekening kunnen houden met de eventuele opmerkingen van de Raad van Advies zodat de behandeling van hogergenoemde initiatief-ontwerpen niet langer wordt uitgesteld en zo spoedig mogelijk een aanvang kan nemen.

De Voorzitter der Staten,

ir. ing. D.E. Puriel

STATEN VAN DE NEDERLANDSE ANTILLEN
Parliament of the Netherlands Antilles

Aan de heer Minister van Justitie,

Wilhelminaplein z/n,

Alhier.

Uw kenmerk:

Uw brief:

Ons nummer:
797a V/05-06

Willemstad, 31 juli 2006.

Onderwerp:

Bijlagen:

Ik moge hierbij Uw aandacht verzoeken voor het volgende.

Op 8 mei 2006 heb ik een brief van de MAN-fractie in de Staten ontvangen, met verzoek om de initiatief-ontwerp-landsverordeningen:

1. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht van de Nederlandse Antillen (Zitting 2000-2001-2413) en
2. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering (Zitting 2000-2001-2414),

na advies te hebben opgevraagd en ontvangen van de betreffende adviesinstanties van de Regering, in de Staten te behandelen.

Het blijkt thans dat vanaf 20 april 2001 dezerzijds genoemde adviezen zijn opgevraagd maar nog niet ontvangen.

Reden van deze rappelbrief is om U alsnog te verzoeken het daarheen te doen leiden dat de Staten de nodige adviezen m.b.t. deze voorontwerpen ontvangen, opdat de Staten rekening kunnen houden met de eventuele opmerkingen van bedoelde adviesinstanties zodat de behandeling van hogergenoemde initiatief-ontwerpen niet langer wordt uitgesteld en zo spoedig mogelijk een aanvang kan nemen.

De Voorzitter der Staten,

ir. ing. D.E. Puriel.